

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/43/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612202134
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2612202134.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jozefa Mačēja a sudkýň JUDr. Kataríny Slováčkovej a JUDr. Zlatice Javorovej v právnej veci žalobkyne: K. A., nar. X. S. XXXX, bytom S., D. XXX/XX, zastúpenej splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária Kurucová, s. r. o., Senica, Hurbanova 486/2, proti žalovanému: Z. A., nar. XX. W. XXXX, bytom O. XXX, o zaplatenie 1.200 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo 4. júla 2013 č. k. 7C/43/2013-52 a proti uzneseniu Okresného súdu Senica zo 4. júla 2013 č. k. 7C/43/2013-56 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Uznesenie súdu prvého stupňa o oslobodení žalovaného **m e n í** tak, žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznáva.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 83,06 eur k rukám jej splnomocnenkyne do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.200 eur s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.200 eur od 16.1.2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. tiež povinnosť zaplatiť súdny poplatok z predmetu konania v sume 72 eur a súdny poplatok za odpor v sume 72 eur, všetko do troch dní Okresnému súdu Senica a III. rovnako mu uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 248,76 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám splnomocnenkyne žalobkyne. Toto rozhodnutie odôvodnil právne použitím ustanovení § 451 ods. 1 a ods. 2, § 563 O. z. (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho zákonníka), keď z vykonaného dokazovania vyvodil právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. Bez akýchkoľvek pochybností mal preukázané, že žalovaný v čase, keď už so žalobkyňou nežil v spoločnej domácnosti, bez jej súhlasu a vedomia, využil podpisový vzor k účtu výlučne patriacemu žalobkyni, ktorý podpisový vzor žalobkyňa po rozchode so žalovaným dňa 11.11.2010 (či už z nevedomosti alebo zábudlivosti) nezrušila a vybral z jej účtu celkovo sumu 1.200 eur, ktorú využil len pre vlastnú potrebu. Peniaze vložené na účte žalobkyne patrili len žalobkyni, žalovaný uviedol, že žiadne peniaze naň nikdy nevložil. Súd prvého stupňa neuznal obranu žalovaného, že žalovaná suma mu patrí ako podiel na jeho zásluhou navýšenej výplate z rodičovského domu žalobkyne, keď táto nemá oporu v zákone. Súd prvého stupňa priznal žalobkyni i úrok z omeškania 9% ročne od 16.1.2012, kedy sa žalovaný dostal do omeškania, keď listom zo 4.1.2012 bol vyzvaný na vrátenie dlhu najneskôr do 15.1.2012. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O. s. p. (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho súdneho poriadku), keď plne úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 248,76 eur (za tri úkony právnej služby

po 61,41 eur a 2 x režijný paušál 7,63 eur, 1 x režijný paušál 7,81 eur a 20% DPH). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za predmet konania vo výške 72 eur a súdny poplatok za odpor 72 eur, pretože žalobkyňa bola oslobodená od súdnych poplatkov a táto povinnosť tak prešla na žalovaného, ktorému oslobodenie od súdnych poplatkov nepatrí.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh žalovaného na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Rozhodol tak podľa § 138 ods. 1 O. s. p., keď vecne mal za to, že aj keď príjmové a majetkové pomery žalovaného evidentne v súčasnosti nie sú dobré, musel súd prvého stupňa jeho žiadosť posúdiť aj z pohľadu, či nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie či bránenie práva. Práve táto podmienka žalovaným splnená nebola, keďže žalovaný vo veci samej, o vydanie bezdôvodného obohatenia, voči žalobkyni úspešný nebol, preto mu súd (prvého stupňa) oslobodenie od súdnych poplatkov priznať nemohol, pretože na priznanie je potrebné splniť obidva predpoklady súčasne.

Proti tomuto rozsudku i uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie žalovaný zjavne s návrhom na ich zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne na zmenu rozsudku zamietnutím žaloby žalobkyne, resp. na priznanie mu oslobodenia od súdnych poplatkov. Uviedol, že ho súd prvého stupňa nevypočul, či sa jeho tvrdenie zakladá na pravde a či nebol so žalobkyňou dohodnutý vopred tak, že keď jej zvýši hodnotu jej rodičovského domu, tak je polovica jeho. Poukázal na to, že žalobkyňa má vyšší dôchodok ako on a je oslobodená od súdnych poplatkov. Tiež uviedol, že zhodnotil dedičstvo žalobkyne o 70.000 Sk, keďže nesúhlasil s predchádzajúcim ohodnotením, ktoré urobila Ing. Y.. Súd prvého stupňa sa vôbec nespýtal na tieto okolnosti žalobkyne. Svoju žiadosť o oslobodenie odôvodnil dodatočne tým, že je zdravotne ťažko postihnutý občan, žije sám a má len dôchodok 333,40 eur. Nemá z čoho zaplatiť žalobkyni, pričom žalovanú sumu si vybral na základe dohody so žalobkyňou.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadрила žalobkyňa, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Uplatnila a vyčíslila si i trovy odvolacieho konania vo výške 83,06 eur (vyjadrenie 61,41 eur, režijný paušál 7,81 eur plus 20% DPH). Uviedla, že súd prvého stupňa sa vysporiadal s námietkami a vyjadreniami žalovaného a vyhodnotil všetky dôkazy v zmysle zákona. Žalovaný vo svojej výpovedi potvrdil, že peniaze vybraté z jej účtu použil pre vlastnú potrebu, pričom neuviedol žiaden právny dôvod, ktorý by odôvodňoval jeho nárok na tieto peniaze. Peniaze na účte vložené nadobudla dedením. Pojednávanie sú verejné, ak zákon neurčí inak a na pojednávaní žalovaný nenamietal prítomnosť pani O. J..

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.) proti rozhodnutiam, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O. s. p.), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok i napadnuté uznesenie, resp. i konanie im predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, a preto je potrebné ho potvrdiť (§ 219 ods. 1 a 2 O. s. p.) a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je síce potrebné zmeniť (§ 220 O. s. p.), avšak je tak potrebné urobiť len pre zosúladenie znenia jeho výroku so zákonom.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 7C/43/2013 je zaplatenie 1.200 eur titulom bezdôvodného obohatenia. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bolo žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovie a žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 1.200 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania, resp. i preskúmanie správnosti uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým žalovanému nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa

v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a uznesenia, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozhodnutia, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a i právne posúdenie veci súdom prvého stupňa, ktoré ho viedlo k daným rozhodnutiam je vecne správne. Svoje rozhodnutia súd prvého stupňa náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom i napadnutým uznesením (a ich dôvodmi) a v podrobnostiach na ne poukazuje.

Pre vyporiadanie sa s odvolacími námietkami žalovaného uvádza ešte odvolačný súd nasledovné :

Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný žili v druhovskom pomere po dobu cca 15-16 rokov. Počas jeho trvania mal žalovaný zriadené dispozičné právo k bankovému účtu žalobkyne. Žalobkyňa sa dňa 11.11.2010 po ukončení vzťahu so žalovaným od neho odsťahovala. Žalovaný dňa 4.1.2011 vybral z účtu žalobkyne sumu 500 eur, dňa 5.1.2011 sumu 600 eur a dňa 7.1.2011 sumu 100 eur. Keď to žalobkyňa z výpisu z účtu zistila, dispozičné právo žalovaného k jej bankovému účtu zrušila. Vyzvala žalovaného na vrátenie vybratej sumy, ten však odmietol s tvrdením, že peniaze mu patria jednak ako odmena za zvýšenie hodnoty zdedeného rodičovského domu žalobkyne, jednak za to, že počas ich vzťahu uňho žalobkyňa zadarmo bývala.

V odvolaní žalovaný uvádzal, že ho súd prvého stupňa nevypočul k otázke dohody so žalobkyňou o vyplatení odmeny za zvýšenie hodnoty rodičovského domu. Toto tvrdenie žalovaného sa nezakladá na pravde. Súd prvého stupňa vypočul žalovaného k veci riadne. Žalovaný najprv uvádzal, že suma, ktorú si vybral z bankového účtu žalobkyne je odmena, ktorú si dohodli so žalobkyňou za zvýšenie podielu žalobkyne z výplaty rodičovského domu. Uviedol, že žalobkyňa mu zriadila podpisový vzor k jej bankovému účtu z dôvodu, keby sa jej voľačo stalo, aby mohol vyberať z účtu i on. Následne (v záverečnej reči) uviedol, že počas spolužitia mu žalobkyňa žiadne peniaze nedávala.

Podľa § 451 ods. 1 O. z. kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods. 2 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 O. z. predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 O. z. musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. Podľa ods. 2 s predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

Žalobkyňa sa domáhala zaplatenia sumy 1.200 eur a príslušenstva titulom bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného. Žalobkyňa zriadila dispozičné právo v prospech žalovaného k svojmu bankovému účtu dobrovoľne v čase, keď žili v druhovskom pomere. Po jeho ukončení ho žalobkyňa hneď nezrušila, zrejme z opomenutia, učinila tak až vtedy, keď z výpisu z účtu za január 2011 zistila, že žalovaný vybral z neho na trikrát sumu celkovo vo výške 1.200 eur. Na tieto výbery mu žalobkyňa súhlas nedala, hoci dispozičné právo k bankovému účtu žalobkyne trvalo. Na bankový účet žalobkyne žalovaný peniaze nikdy nekladal, jednalo sa teda výlučne o peňažné prostriedky žalobkyne a nie žalovaného. Žalovanému sa nepodarilo preukázať uzatvorenie (ústne či písomne) dohody so žalobkyňou o zaplatení mu odmeny za dohodnutie zvýšenej ceny rodičovského domu rodičov žalobkyne pri jeho odpredaji. Takáto obrana žalovaného potom nemohla obstáť.

Taktiež nemohla obstať obrana žalovaného v otázke priznania mu oslobodenia od súdnych poplatkov, keď žalovaný vzhľadom na svoj príjem, resp. vzhľadom na svoje osobné, majetkové a zárobkové pomery, spĺňa len jednu z podmienok na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Vzhľadom na výsledok konania, t. j. vyhovie žalobe v prospech žalobkyne, žalovaný nemohol splniť podmienku nie svojvoľného a zrejme bezúspešného uplatňovania a bránenia práva, a preto mu oslobodenie od súdnych poplatkov priznané byť nemohlo. Odvolací súd však toto rozhodnutie zmenil (i keď išlo o jeho praktické potvrdenie), vzhľadom na nesprávne znenie výroku napadnutého uznesenia tak, že žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa potom odvolací súd musel stotožniť s vyslovenými závermi súdu prvého stupňa a rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť (podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p.) z dôvodu jeho vecnej správnosti a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť podľa § 220 O. s. p..

O trovách odvolacieho konania potom odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. o. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., keď v odvolacom konaní zaznamenala úspech žalobkyňa a neúspešným bol žalovaný, ktorému tak bolo potrebné uložiť povinnosť zaplatiť žalobkyňi náhradu trov tohto odvolacieho konania vo výške 83,06 eur k rukám jej advokátky.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.